

**LIST PASTERSKI BISKUPA OPOLSKIEGO
Z OKAZJI TYGODNIA POWSZECHNEJ MODLITWY
O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN W ROKU 2018**

Prawica Twoja wstawiła się mocą (Wj 15,6)

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie, który jest nam Drogą i Pojednaniem!

Jak co roku, od 18 stycznia, gromadzimy się razem na wspólnej modlitwie i prosimy Pana Kościoła o jedność wszystkich chrześcijan, by mógł się wypełnić testament Pana Jezusa: „Abyśmy stanowili jedno” (por. J 17,21). Ta nasza modlitwa jest dziś szczególnie ważna. Świat tak bardzo rozdarty wojnami, terroryzmem i prześladowaniami, które skutkują wygnaniem wielu ludzi z własnych domów i z własnych ojczyzn, a nie-raz śmiercią niewinnych, potrzebuje naszego wspólnego świadectwa wiary i naszej solidarności, także z ludźmi dobrej woli. Dlatego wspólnie błagajmy Boga o przezwyciężenie wszelkich form zniewolenia oraz podziałów i niezgody między nami.

1. Wdzięczność Bogu i możliwości wzajemnego ubogacenia

Jedynemu Bogu w Trójcy Osób dziękujemy za wiele dobrych myśli i owoców minionego roku, naznaczonego obchodami 500-lecia Reformacji. Dziękujemy Bogu za budujące spotkania i wspólnie zrealizowane projekty, pogłębiające naszą jedność w wierze i w działaniu. Dziękujemy za piękne chwile wzajemnej wymiany darów duchowych w ramach ekumenicznych nabożeństw i za owoce dialogów doktrynalnych, a także za ważne wydarzenia, jak choćby obrady w Kamieniu Śląskim Rzymskokatolicko-Luterańskiej Komisji do Dialogu Teologicznego, w lipcu minionego roku.

W listopadzie gościliśmy kardynała Kurta Kocha, przewodniczącego Papieskiej Rady dla Popierania Jedności Chrześcijan. Podczas konferencji naukowej, w Kamieniu Śląskim i w Opolu, wyraził uznanie dla ekumenicznej otwartości naszych diecezjalnych i akademickich środowisk, a równocześnie wezwał nas do podejmowania posługi na rzecz jedności w Chrystusowym Kościele i w świecie. Mówił o potrzebie i możliwości wzajemnego ubogacenia się dobrami duchowymi, ponieważ „żaden z Kościołów i nikt z chrześcijan nie jest ani tak bogaty, by nie potrzebował ubogacenia ze strony innych, ani tak biedny, by nie mógł innych ubogacać”.

Myśl tę weźmy z sobą nie tylko na czas trwającego *Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan*, ale niech nas mobilizuje do ciągłego podejmowania modlitwy o jedność chrześcijan i do udziału w ekumenicznych wydarzeniach. Jedno i drugie jest zawsze dobrą okazją do wzajemnego ubogacania się duchowymi darami.

2. Inspiracja od chrześcijan z Karaibów

Myśl przewodnią dla tegorocznej modlitwy o jedność chrześcijan i dla refleksji z nią związanej zaproponowały ekumeniczne gremia z Karaibów. Chrześcijanie z tego regionu świata, doświadczeni w przeszłości ogromnym cierpieniem zniewolenia, dotknięci nieludzkim wyzyskiem kolonialnym, przypominają nam orędzie o Bogu Wyzwoliciele, który każdego człowieka wyzwala i uwalnia. Hasłem przewodnim jest werset z pieśni Mojżesza i Miriam z 15 rozdziału Księgi Wyjścia: „Prawica Twoja wstawiła się mocą” (Wj 15,6).

Słowa w nim zawarte wyrażają wiarę i ufność człowieka w Boże prowadzenie. Prawica Boga, która wyprowadziła Izraelitów z niewoli, nadal przynosi pocieszenie i moc, zwłaszcza uciśnionym i prześladowanym. Dając świadectwo tej nadziei, Kościoły na Karaibach wspólnie podejmują inicjatywy, aby służyć wszystkim ludom tego regionu, a szczególnie osobom najsłabszym i zaniedbywanym. W ten sposób dają świadectwo swemu przekonaniu, że ich wyzwolenie dokonało się w mocy Boga, który pokonuje zło i wprowadza człowieka na drogę zbawienia. Boże wyzwolenie przynosi nadzieję i obietnicę, wprowadza w nowy czas uczy wrażliwości otwartej na potrzeby każdego człowieka.

Tymczasem właśnie, brak zgody i podziały między nami podważają wiarygodność chrześcijańskiego świadectwa i utrudniają pełnienie misji wobec świata potrzebującego Boskiego uzdrowienia. Dlatego trzeba stale podejmować i realizować dzieło jednania wszystkich chrześcijan na drodze wspólnej modlitwy za siebie nawzajem i mozolnego zbliżania się do siebie, bez zatraćania własnej tożsamości wyznaniowej.

3. Potrzeba nieustannego przywoływania Ducha Świętego

Hasło roku kościelnego, który przeżywamy od pierwszej Niedzieli Adwentu, przypomina nam, że *jesteśmy napełnieni Duchem Świętym*. Ta wielka tajemnica obecności Ducha Świętego w nas stała się naszym udziałem z chwilą przyjęcia chrztu świętego

i jest u źródła naszego bycia – razem z innymi chrześcijanami – jedną wielką rodziną dzieci Bożych, czyli Kościołem. Duch Święty, jeden i ten sam w Chrystusie i chrześcijanach, urzeczywistnia naszą więź z Bogiem i między nami. Sprawia, że Kościół jest ciągle jeden mimo wielkiego zróżnicowania w nim osób, darów, funkcji, a nawet mimo podziałów między nami. Dzieje się tak dlatego, że wszyscy mamy jednego i tego samego Ducha Świętego. On jest ostatecznie źródłem, gwarantem i realizatorem jedności Kościoła, a to znaczy, że kościelna komunია jest Jego wielkim darem (por. Jan Paweł II, adhortacja *Christifideles laici* 20).

Apostołowie mieli tego świadomość i dlatego w budowaniu Kościoła więcej ufali Duchowi Świętemu, aniżeli własnemu rozeznaniu i zdolnościom. Ujawniło się to wyraźnie na tzw. Soborze Jerozolimskim, gdy w pierwotnej wspólnotcie Kościoła doszło do niemałych sporów w kwestii wypełniania przepisów Prawa przez nawróconych pogan. Apostołowie uratowali zagrożoną jedność, biorąc pod uwagę owoce działania Ducha Świętego w nich i otwierając się na Jego tchnienie. Wymownym tego świadectwem są słowa zapisane w Dziejach Apostolskich: „Postanowiliśmy Duch Święty i my” (Dz 15,28).

Ten prosty zapis jest cennym wskazaniem jak urzeczywistniać jedność Chrystusowego Kościoła. Skoro Duch Święty jest Dawcą i Stróżem jedności Kościoła, trzeba się ciągle otwierać na Jego działanie i przywoływać Go, aby w nas i przez nas działał, by dawał nam światło i nas wspierał, by nas prowadził i godził, odradzał do nowego życia i tak budował wspólnotę chrześcijan trwających we wzajemnej miłości.

Niesamowity przykład takiej modlitwy o Ducha Świętego, która okazała się jakże skuteczną, pozostawił nam św. Jan Paweł II, gdy na Placu Zwycięstwa w Warszawie wołał do Boga: „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi”. Teraz przyszedł czas zanoszenia takiej modlitwy razem, przez nas wszystkich, aby było więcej jedności między chrześcijanami różnych Kościołów i Wspólnot, ale też więcej jedności w naszym Kościele katolickim w Polsce, w naszych diecezjach, parafiach i rodzinach, także pośród kapłanów i osób konsekrowanych.

Drodzy Diecezjanie, zwracam się do Was wszystkich z gorącą prośbą o upraszanie jednoczącej mocy Ducha Świętego dla dzisiejszego Kościoła. Niech Boży Duch wzbudzi w każdym z nas większe pragnienie tego, o co modlimy się w czasie każdej Mszy św.: „Panie, nie zważaj na grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła

i zgodnie z Twoją wolą napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności”.
Tymi słowy módlmy się do Boga stale, zawierając Kościół działaniu Ducha Świętego. Niech nie będzie to wielkim zadaniem tylko na *Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan*.

Wszystkich Was serdecznie pozdrawiam, życzę Bożego zapału w radosnym pełnieniu posługi jednania i udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

Wasz Biskup
+ *Andrzej Czaja*
† Andrzej Czaja

Opole, 6 stycznia 2018 r.

Drodzy Współbracia Kapłani, proszę Was o odczytanie niniejszego listu w niedzielę 21 stycznia br. lub o udostępnienie go wiernym w wersji drukowanej. Proszę też w dniach 18-25 stycznia pamiętać o wspomnieniu świętej sprawy jedności chrześcijan w „Modlitwie wiernych”, a tam gdzie jest to możliwe, proszę o zorganizowanie ekumenicznych nabożeństw.